

3. Heyets, V. (2023). Restructuring the Socialization of Ukraine's Population Under Instability and in Post-Stabilization Period. *Science and Innovation*, 19(6), 3–18. <https://doi.org/10.15407/scine19.06.003>
4. Verba, D., Kudinova, A., Tkachenko, O., & Samiilenko, A. (2023). CONSTRUCTION OF ENGEL CURVES FOR THE COMMODITY GROUPS «FOOD» AND «EDUCATION» IN THE CONTEXT OF ASSESSING THE WELFARE OF UKRAINIAN HOUSEHOLDS. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 2(49), 228–238. <https://doi.org/10.55643/fcapter.2.49.2023.3974>
5. Lewis, W.A. (1954) Economic Development with Unlimited Supplies of Labour. *The Manchester School of Economic and Social*, 22, 139-191.
6. State Statistics Service of Ukraine. Demographic and social statistics / Income and living conditions access mode: <https://www.ukrstat.gov.ua/>
7. Halaburda, M. (2017). Methodology of analysis of economic dynamics and post-socialist transformation. Kyiv: KNEU. — P. 61–62. URL: <http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/21522/61-62.pdf;jsessionid=7637B9E05F12B266F26C68360FF47348?sequence=1>
8. Мороз, Є., Галабурда, М., Кудінова, А., & Галета, П. (2023). ДИНАМІКА ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 1(48), 229–237. <https://doi.org/10.55643/fcapter.1.48.2023.3954>

Ткаченко О.О.

здобувач PhD,

Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ ЯК СКЛАДНИК ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Україна нині бореться не лише за свою незалежність, а й формує нову економічну модель, яка поєднує інновації, соціальну відповідальність та технологічний розвиток. Соціальне підприємництво та імпакт-економіка стають важливими механізмами відновлення країни, адже вони спрямовані не лише на отримання прибутку, а й на вирішення актуальних соціальних та екологічних проблем.

Особливо зараз, коли перед державою стоять виклики відновлення інфраструктури, інтеграції ветеранів у мирне життя, підтримки ВПО та розбудови сталої економіки, соціальні ініціативи відіграють ключову роль. Українські стартапи активно розвивають військові технології, реабілітаційні сервіси, агротехнології, екологічні ініціативи та освітні платформи.

Технології стають потужним інструментом трансформації соціальної економіки, і Україна вже демонструє світові, як цифровізація може змінювати суспільство. «Дія» — яскравий приклад того, як державні сервіси можуть бути зручними, швидкими та інклюзивними, а українські AI-стартапи у сфері ментального здоров'я — це справжній прорив у доступності психологічної підтримки.

Варто відзначити активність у розвитку українських фінтех- і блокчейн-рішень, які допомагають прозоро розподіляти гуманітарну допомогу та донати для ЗСУ, а EdTech-проекти роблять освіту доступнішою навіть під час війни.

Кількість компаній, які прагнуть інтегрувати соціальний вплив у свою бізнес-модель, зростає надзвичайно швидко і свідчить про зміну мислення українських підприємців. Вони все більше усвідомлюють, що прибутковість і соціальна відповідальність не суперечать одна одній, а навпаки — взаємно підсилюють одна одну.

Програми на кшталт Impact Business Accelerator, ініційовані Impact Force та SI Lab Ukraine, дають молодим підприємцям реальні інструменти для розвитку, залучення інвестицій і масштабування. Окрім того, підтримка міжнародних акселераторів, венчурних фондів і глобальних технологічних компаній допомагає Україні інтегруватися в світову екосистему імпакт-інновацій.

Особливо важливо, що технологічні компанії та соціальні підприємства приділяють увагу освіті, реабілітації ветеранів, інтеграції ВПО, підтримці жінок у бізнесі та STEM-сфері. Саме ці напрямки можуть закласти фундамент для нового етапу розвитку України.

Україна справді перетворюється на інноваційний хаб, де народжуються рішення, які можуть стати світовими проривами. Як колись Ізраїль став «країною стартапів», так і Україна має всі шанси стати країною імпакт-інновацій.

Той факт, що імпакт-економіка може додати \$250 млн до ВВП протягом 5 років, говорить про реальний потенціал цього сектору. Але головна цінність навіть не в цифрах, а у довгострокових змінах, які це принесе — відновлення країни, нові робочі місця, покращення якості життя, інклюзивність.

І головне, що долучитися до цього процесу може кожен економічний суб'єкт:

- технологічні компанії — через інвестиції, менторство, створення партнерських рішень;
- молоді підприємці — через запуск інноваційних проєктів зі соціальним впливом;
- державні структури — через підтримку цифровізації та прозорих механізмів розподілу ресурсів;
- кожен українець — через підтримку локальних соціальних ініціатив та підприємств.

Україна дійсно зараз є лабораторією майбутнього, де можуть народитися рішення, які змінять світ.

Відновлення України не можливе без прискореного економічного зростання, і головними рушіями цього процесу стануть саме українські підприємці. Держава та міжнародні організації можуть і повинні створювати сприятливі умови, але ключову роль відіграватимуть бізнеси, які готові брати на себе відповідальність і впроваджувати інновації.

Товт Т.Й.

кандидат економічних наук, доцент,

Рашкевич О.А.

здобувач PhD,

Мукачівський державний університет

ПРОБЛЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У контексті сучасних світових тенденцій посилюються такі процеси, як локалізація і децентралізація, які надають ширші повноваження органам місцевого самоврядування, сприяючи свободі в прийнятті важливих управлінських рішень, пов'язаних зі стратегічним розвитком територій. Завдяки реформі децентралізації в Україні територіальні громади отримали повноваження щодо планування свого розвитку. Однак, початок повномасштабної війни у 2022 році суттєво змінив пріоритети, фокусуючи увагу на відновленні постраждалих територій.

Сучасні підходи до оцінювання територіального розвитку залежать від ряду критеріїв, серед яких особливого значення має економічна та соціальна результативність. Основна мета дослідження полягає у визначенні економічних механізмів, що сприяють оцінюванню результативності відновлення територій та підвищення ефективності їх розвитку. Такий підхід дозволяє врахувати потреби окремих регіонів і забезпечити збалансованість між соціально-економічними і екологічними аспектами.

На основі аналізу сучасного соціально-економічного розвитку України можна визначити основні проблеми, які потребують постійної координації регіональної політики з політикою відновлення та галузевими політиками, акцентуючи увагу на території:

- збройна агресія Російської Федерації, тимчасова окупація частини території України та втрата інституційної спроможності влади на місцевому рівні;
- збільшення кількості територій, які потребують державної підтримки;